

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, declarat de avocatul Aurica Axentii, în numele inculpatului

*Popovici Gheorghe Petru, născut la
07 mai 1963, originar și locuitor al or. Cahul, str. Ion
Neculce, 16, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei 16 martie 2011 – 26 decembrie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>21 ianuarie – 26 februarie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>06 mai – 04 iunie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 26 decembrie 2013, Popovici Gheorghe a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Bunduchi Vasile a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor cuvenite să decidă instanța civilă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 25 decembrie 2010, orele 16⁰⁰, inculpatul Popovici Gheorghe, conducînd automobilul de model „Mercedes Sprinter”, n/î CH AT 420, deplasîndu-se pe traseul R3 Chișinău-Hîncești, km 19+240, direcțional spre Hîncești, cu o viteză sporită, nu a ținut cont de prevederile art. 45 al. 1 lit. a), b) și al. 2 ale Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că șoferul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită

ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care iar permite să prevadă situațiile periculoase, iar în cazul în care în lumina vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și ca rezultat, a tamponat pietonul Bunduchi Vasile cauzându-i vătămări corporale medii, care se afla pe traseu și plasa triunghiul de avertizare, deoarece cu puțin timp înainte avuse loc un accident rutier cu implicarea a două automobile, după care Popovici G. a mai tamponat și automobilul de model „Vaz” cu n/î HN AJ 423, care staționa pe partea dreaptă.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că deplasându-se cu automobilul și urcând la deal a observat înainte un automobil. Vizibilitatea era redusă din cauza soarelui puternic, a frânat, șoseaua era umedă, dar cu toate acestea a lovit automobilul de model „Vaz”. Când a coborât a văzut partea vătămată jos pe traseu, era conștient, fără urme de sânge. Lângă acesta se afla Țurcanu G. care ținea un semn de avertizare în mână. În timpul deplasării nu vorbea cu nimeni, era atent, mergea încet, deoarece se vedea rău.

Totodată, vina inculpatului a fost dovedită prin următoarele probe, examinate în ședința de judecată.

Astfel, partea vătămată Bunduchi V. a declara că, deplasându-se cu automobilul personal, împreună cu Țurcan G., la un moment și-a dat seama că nu vede nimic pe motiv că soarele îi bătea direct în ochi, fiind și șoseaua umedă, apoi a simțit că a tamponat un alt automobil. A coborât, s-a apropiat de automobilul pe care l-a tamponat, a întrebat dacă nimeni nu a avut de suferit, a luat triunghiul de avertizare pentru a-l pune pe șosea. Înainte de a plasa triunghiul s-a asigurat că nu vine nici un mijloc de transport, apoi l-a plasat la 12 metri în spatele automobilului său. Țurcan G. A strigat să se ferească, când s-a uitat a văzut un bus alb. Și-a revenit de la loviturile aplicate peste față. Deoarece simțea dureri mari în partea stângă a abdomenului, a fost dus la urgență.

Martorul Țurcan G. care a mărturisit că partea vătămată, după ce a lovit automobilul din față, a scos din portbagaj semnul de avertizare și la pus pe șosea, aproximativ la 13 metri în spatele mașinii lui. Apoi a văzut un microbuz alb, care se deplasa cu o viteză de 45-50 km/oră. L-a avertizat pe Bunduchi V., dar era deja târziu, deoarece ultimul zăcea pe șosea. Când ultimul a fost lovit, semnul de avertizare era deja pus, iar Bunduchi V. se întorcea înapoi la mașină. În urma primului accident nimeni nu avut nici o leziune corporală, însă după al doilea Bunduchi V. era plin de vânătăi, zgîrieturi pe față și pe corp. Semnul de avertizare era stricat, deoarece microbuzul a mers peste el. Inculpatul nu l-a ajutat pe Bunduchi V. cu nimic, nici nu s-a apropiat de el.

Martorul Ahmat Emir, a lămurit că se deplasa cu automobilul când a fost lovit de un alt automobil în spate. Peste 3 minute a mai auzit o lovitură. L-a văzut pe Bunduchi V. în mijlocul drumului, acesta încerca să se ridice, dar nu putea, era însîngerat.

Martorul Hasan Bariș, a declarat că se deplasa împreună cu Ahmat Emir când a auzit un zgomot puternic. Coborînd din mașină a înțeles că au fost loviți de către un alt automobil. După puțin timp, un bus alb a lovit automobilul care îi lovise pe ei. L-a

văzut pe Bunduchi V. jos, era însîngerat și avea dureri mari. În momentul loviturii el se afla aproximativ la 5 metri în spatele mașinii sale. Al doilea accident s-a produs la 5 minute după primul.

Martorul Bairam Altinişik a depus mărturii similare.

Martorii Popovici P. și Guban G., au declarat similar că se aflau în microbuzul inculpatului. Se urcau la un deal cu 30-40 km pe oră, soarele era orbitor, nu se vedea nimic, au simțit cum inculpatul a frînat și a urmat o lovitură. Cînd au coborît, au văzut două mașini care erau avariate și partea vătămată culcată pe șosea. Acesta era conștient, dar cînd inculpatul l-a ridicat mergea cam greu.

Conform raportului de expertiză din 13.02.2013, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii și în afara automobilului său, fracturile costale depistate la partea vătămată n-au fost produse prin lovirea toracelui de volanul automobilului pe care îl conducea chiar și cu condiția cuplării centurii de siguranță.

Expertul auto-tehnic Tverdohleb M. a susținut concluziile din acest raport de expertiză și a declarat că în urma cercetării s-a depistat că deteriorări la volanul automobilului „Vaz” nu au fost depistate. Partea vătămată nu putea să obțină leziunile corporale în urma lovirii cu pieptul de volanul automobilului condus de el. Leziunile corporale depistate la partea vătămată nu au fost provocate în interiorul automobilului său.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 325 din 23.10.2013, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Instanța a reîncadrat acțiunile inculpatului de la art. 264 alin. (3) lit. a) la art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, inculpatul este caracterizat pozitiv, nu are antecedente penale, a săvîrșit o infracțiune mai puțin gravă.

3. Avocatul Andrei Găulică a declarat apel în numele părții vătămate, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) Cod, potrivit învinuirii formulate, fiindu-i aplicată o pedeapsă mai aspră.

Apelantul a indicat că conform raportului de expertiză medico - legală nr.188/D din 10.02.2011, în rezultatul accidentului de circulație părții vătămate i-au fost vătămări corporale grave.

3.1 A declarat apel și avocatul Aurica Axentii, în numele inculpatului, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care procesul penal să fie încetat.

Apelantul a indicat că din probe acumulate și cercetate nu se constată cu certitudine că leziunile corporale ale lui Bunduchi V. au fost cauzate ca urmare a presupusei tamponări de automobilul condus de inculpat.

Tot odată, actul de învinuire conține acuzații aduse inculpatului cu privire la încălcarea Regulamentului circulației rutiere, și anume încălcarea prevederilor art. 45 alin. (1) lit. a), b) și alin. (2). Instanța de fond, în motivarea sentinței, la fel face trimitere la faptul că inculpatul a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere.

În cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii contravenționale.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, apelul avocatului a fost respins ca nefondat.

A fost admis apelul avocatului Andrei Găulică, în numele părții vătămate, casată sentința doar în partea soluționării acțiunii civile și pronunțată o nouă hotărâre.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Bunduchi V. prejudiciul moral în mărime de 15.000 lei.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, fiind audiat în cadrul instanței de apel, inculpatul a remarcat că partea vătămată a obținut leziuni în rezultatul accidentului rutier cu automobilul Opel, dar nu cu automobilul Mercedes, deoarece leziunile sunt amplasate doar la piept, iar picioarele și bazinul sunt nevătămate.

Partea vătămată a declarat că în rezultatul primului accident a coborât din automobil fără a avea careva leziuni corporale, deoarece a pus și semnul triunghi în spatele automobilului său.

Luând în considerație că experții au avut păreri diferite despre gradul vătămarilor corporale și mecanismul de formare a acestora, precum și alte circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei, instanța de fond a dispus efectuarea unei expertize medico-legale și auto-tehnice în comisie.

Prin raportul de expertiză nr.2230 și nr.444 din 13.02.2013 s-a constatat că volanul și coloana de direcție a automobilului "VAZ-2107", careva deteriorări nu au, iar vătămarile corporale părții vătămate au fost cauzate în afara automobilului indicat, fracturile costale depistate la partea vătămată n-au fost produse prin lovirea toracelui de volanul automobilului pe care îl conducea chiar și cu condiția cuplării centurii de siguranță. Leziunile provocate părții vătămate se califică ca vătămări corporale medii.

Conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 325 din 23.10.2013, traumele depistate la partea vătămată condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale medii.

Prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 25.12.2010 și chema accidentului rutier cu tabel foto, s-a constatat pozițiile după accident a automobilelor implicate, precum și deteriorările cauzate.

Prin urmare, recalificarea de la prevederile art. 264 alin. (2) lit. a) la cele ale art. 264 alin. (1) Cod penal este una legală or, potrivit raportului expertiză medico-legală în comisie nr. 325 din 23.10.2013, leziunile corporale au fost produse părții vătămate prin lovire cu și de obiecte contondente dure, posibil în timpul și circumstanțele accidentului rutier din 25.12.2010, și se califică ca vătămări corporale medii.

Totodată, la stabilirea mărimii compensației pentru prejudiciu moral, instanța de apel a luat în considerare caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate părții vătămate prin vătămarile corporale medii.

5. Avocatul Aurica Axentii a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, în care solicită casarea deciziei menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal să fie încetat.

Recurentul a specificat că instanța de apel a redat în motivarea deciziei doar poziția apelanților, a expus probele cercetate, declarațiile martorilor, conținutul raportului de expertiză, altor probe, fără a argumenta temeinic soluția sa.

Învinuirea formulată inculpatului nu conține nici o probă directă, incontestabilă care ar dovedi vinovăția lui de cauzarea leziunilor corporale părții vătămate.

Instanța de apel trebuia să dea răspuns dacă fapta reținută în sarcina inculpatului constituie o infracțiune și dacă a fost dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea acestei infracțiuni și care probe directe stau la baza vinovăției. Pentru aceasta, instanța de apel trebuia să raporteze situația de fapt constatată la fiecare din elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului, să subsumeze faptele și împrejurările cauzei categoriei juridice cărei ele corespund.

Acțiunile inculpatului constituie doar o contravenție administrativă prevăzută de Codul Contravențional, raportată la art. 45 alin. (1) lit. a), b) și alin.(2) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Astfel, nici acțiunea civilă nu-și găsește probare pentru a fi admisă.

Situația juridică, constatată incontestabil, atrage aplicarea prevederilor art. 30 Cod Contravențional - prescripția răspunderii contravenționale de 3 luni.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că, în recursul său ordinar recurentul a invocat în drept temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5 din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete, invocate în apel, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, în raport cu circumstanțele relevate în descriptivul deciziei contestate, inclusiv cele indicate în pct. 4 din prezenta decizie și care ar fi încadrare juridică corectă a faptei săvârșite, nefiind specificat în recurs vreun articol concret din Codul Contravențional, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Rezultă, că recursul de pe rol în această parte nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit recurentului, care a indicat în recurs că: *„acțiunile inculpatului constituie doar o contravenție administrativă prevăzută de Codul Contravențional, raportată la art. 45 alin. (1) lit. a), b) și alin.(2) al Regulamentului Circulației Rutiere..., situația juridică, constatată incontestabil, atrage aplicarea prevederilor art. 30 Cod Contravențional - prescripția răspunderii contravenționale de 3 luni”*, nu este contestată vinovăția inculpatului în comiterea accidentului rutier, dar este criticată doar încadrarea juridică a acțiunilor ultimului.

În această consecutivitate se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale lui, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului. Pedepsa aplicată inculpatului a fost individualizată în conformitate cu prevederile art. 61, 75 și 90 Cod penal.

Totodată, este de menționat că pentru încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, cu calificativul *„ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății”*, este prevăzută nu o răspundere contravențională, dar doar penală, conform art. 264 alin. (1) Cod penal.

Circumstanțele anunțate denotă cu luciditate că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recursul ordinar, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, că recursul nominalizat este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește condițiile de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Aurica Axentii împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, în privința inculpatului Popovici Gheorghe Petru, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 16 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, declarat de avocatul Aurica Axentii, în numele inculpatului

*Popovici Gheorghe Petru, născut la
07 mai 1963, originar și locuitor al or. Cahul, str. Ion
Neculce 16, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Aurica Axentii în numele inculpatului Popovici Gheorghe Petru, împotriva sentinței judecătorești Ialoveni din 26 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan